

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis discernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

§. 4. Quibus modis dominium proprietatis acquiratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

§. IV.

*Quibus modis dominium proprietatis
acquiratur.*

Res externæ, quæ sub dominium proprietatis cadere possunt, duplicis sunt generis: vel enim nullius sunt, vel alicujus Propriæ: & de utrisque quæstio proposita intelligi potest.

Atque in primis quod spectat ad res illas, quæ nullius domini sunt, dicendum est, spectato communi naturæ, ac gentium jure, illas fieri primi occupantis, nisi leges civiles & locorum consuetudines de aliquibus in particulari aliter constituant: proindeque hæc occupatio est legitimus modus, quo prædictarum rerum dominium acquiritur. Id patet ex parag. *ferè* instit. de rerum divisione & ex lege 1. ff. de acquirenda possessione; item ex lege 1. & 3. ff. de acquirendo rerum dominio: quibus legibus omnes Theologi subscribunt.

Hinc colligitur, feras & animalia sylvestria, quæ in nullius potestate sunt, vel quæ jam ab aliquo capta illius potestatem evaserunt, & in libertatem naturalem se vindicant; ubicunq; reperta fuerint, capi posse: è contrà verò animalia illa, quæ natura mansueta sunt, & domestica, quamvis è domini domo effugerint, ubicunq; oberantia reperiuntur, esse restituenda: quia tanquam ad dominum pertinentia considerantur, ut sùsius explicat Less. Lib. 2. de just. & jure. c. 5. dub. 6. unde parag. *Gallarum* instit. de rerum divisione ille dicitur furtum committere, qui ejusmodi animalia, cum effugerint, detinet. Simili ratione lapilli gemmæ, margaritæ & alia similia, quæ nunquam dominum habuerunt, & in littore maris, aut aliis locis inveniuntur, sunt primi occupantis.

Secus verò dicendum est de rebus illis, quæ dominum aliquando habuerunt, & casu aliquo fuerunt amissæ, v. g. quæ naufragio factæ ejectæ sunt ad littus maris; quisquis enim

enim res eiusmodi reperit, illas dominis restituere debet, si dignoscere possit; & ad illos dignoscendos moralem diligentiam adhibere tenetur. Quod si illarum rerum dominii dignosci non possint, tunc secundum S. Doctorem 2. 2. q. 66. a. 5. cui plurimi alii Theologi subscribunt, sunt istæ pauperibus erogandæ, vel in alios pios usus infundendæ, Ratio est, quia rerum illarum non desinit esse dominus qui eas amisit, ideoque, si ipsimet restitui nequeunt, saltem restitui debent illis, quibus velle præsumitur: nemo est autem, qui amissam rem suam non malit pauperibus dari, quam in alios usus expendi.

Non desunt tamen Doctores, qui sententiam contrariam tueantur, asseruntque res illas inventas domino minime comparente post diligentem inquisitionem ab inventore posse retineri, cum nullo iure naturali, aut Ecclesiastico id prohibeatur. Ita Sor. Med. & alii apud Laym, Lib. de iust. tract. 1. c. 5. qui rectè cõcludit quòd, quamvis hæc posterior sententia sit probabilis, neque temerè damnandus esset, qui eam sequeretur; prior tamen sit magis pia, & in praxi tutior præsertim: cum secundum illam (ut monet Nav. Cap. 17. n. 170. possit inventor, si aliqua egestate laboret, sibi rem inventam aut partem illius retinere, maxime de consilio prudentis confessarii, cuius erit determinare, quid in eiusmodi casu magis expedire videatur.

Quod spectat ad res illas, quæ sunt alicuius propriæ dicendum est rerum eiusmodi dominium acquiri, vel per voluntatem propriam domini rei illius dominium in alterum transferentis; quod duobus porissimum modis in genere fieri potest, scilicet vel per aliquem contractum, puta venditionem, permutationem, &c. aut ab ipso contractu per donationem, promissionem, &c. vel per voluntatem superioris aut dispositionem legis ob iustas causas rei alicuius dominium ab uno in alterum transferentis: quod præsertim fit per præscriptionis legem. De quibus omnibus & singulis in sequent. paragraph. agendum erit.